

Sygn. akt II Ca 398/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Cezary Klepacz

Sędziowie: SSO Barbara Dziewięcka

SSO Teresa Strojnowska (spr.)

Protokolant: protokolant sądowy Beata Wodecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 lipca 2014 r. sprawy

z wniosku B. Ł. (1)

z udziałem B. Ł. (2)

o zobowiązanie sprawcy przemocy w rodzinie do opuszczenia mieszkania

na skutek apelacji uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Busku - Zdroju

z dnia 22 stycznia 2014 r. sygn. akt I Ns 656/13

postanawia: zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie I (pierwszym) w całości i wniossek oddalić.

Sygn. akt II Ca 398/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 stycznia 2014r. sygn. akt I Ns 656/13 w sprawie z wniosku B. Ł. (1)z udziałem B. Ł. (2)o zobowiązanie uczestnika do opuszczenia mieszkania, Sąd Rejonowy Busku-Zdroju na podstawie art.11a ust.1 w zw. z art.2 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U.Nr 180, poz.1493 ze zm.), nakazał uczestnikowi B. Ł. (2)opuszczenie zajmowanego przez niego lokalu mieszkalnego, położonego w miejscowości K.pod numerem (...)i wydanie go wnioskodawczyni B. Ł. (1)z powodu stosowania przez uczestnika przemocy w rodzinie.

Sąd Rejonowy ustalił, że wnioskodawczyni oraz uczestnik pozostają od 30 sierpnia 1997 roku w związku małżeńskim. Zamieszkują wraz ze wspólnymi dziećmi: J.i J.w miejscowości K.na piętrze domu mieszkalnego nr(...)w K.. Na parterze budynku zamieszkują rodzice wnioskodawczyni - T. P.oraz I. P.. Pomiędzy uczestnikiem a rodzicami wnioskodawczyni od kilku lat dochodzi do awantur i kłótni, które powodują, iż uczestnik w sposób agresywny odnosi się także do wnioskodawczyni. Podczas awantur uczestnik popychał wnioskodawczynię, przyduszał ojca wnioskodawczyni, używając przy tym słów wulgarnych względem niego. Ponadto uczestnik nadużywa niejednokrotnie alkoholu, przychodząc pod jego wpływem do domu. Awanturniczy tryb życia uczestnika powoduje, że wnioskodawczyni zmuszona jest poddać się leczeniu psychiatrycznemu, a także korzysta z pomocy psychologicznej w (...) Centrum Pomocy (...).

W ocenie Sądu Rejonowego, powyższe zachowanie uczestnika względem innych współdomowników, w tym wnioskodawczyni i jej rodziców, trwające od kilku lat, wyczerpuje znamiona pojęcia przemocy w rodzinie określonego w art.2 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie i uzasadnia nakazanie uczestnikowi opuszczenie przedmiotowego lokalu i wydania go wnioskodawczyni zgodnie z jej żądaniem o czym orzeczono na mocy art.11a ust 1 ustawy.

Apelację od tego postanowienia wniósł uczestnik zaskarżając go w całości. Zarzucił naruszenie prawa materialnego t.j. przepisów art.2 ust. 2 oraz art.11a ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2009 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie i błąd w ustaleniach faktycznych polegający bezpodstawnym przyjęciu, iż uczestnik stosował wobec wnioskodawczyni przemoc uzasadniającą nakazanie opuszczenia mu lokalu mieszkalnego stron i wniósł o zmianę orzeczenia poprzez oddalenie wniosku.

W uzasadnieniu zarzutów wskazał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy m.in. zeznania świadków T. P. i D. P. oraz informacja z (...) w B. nie potwierdził, by uczestnik stosował wobec wnioskodawczyni przemoc i aby w stosunku do stron w ostatnim czasie były prowadzone jakiegokolwiek interwencje policji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest uzasadniona i zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy uzupełnił postępowanie dowodowe na okoliczność zachowania uczestnika wobec członków rodziny wspólnie z nim zamieszkujących i dopuścił dowód z zeznań H. Ł. i E. K. oraz przesłuchał uzupełniająco wnioskodawczynię i uczestnika na rozprawie w dniu 3 lipca 2014r. Świadek H. Ł., matka uczestnika zeznała, że nie wie jak obecnie wyglądają stosunki między małżonkami, że ostatni raz odwiedziła ich na Ś. Wielkanocne, a tak to nie przyjeżdża w odwiedziny, a synowa się żaliła jedynie na to, że mąż nie chce dawać jej pieniędzy. Siostra uczestnika B. Ł. (1) również zeznała, że nie wie jak obecnie wygląda relacja między małżonkami, bratowa nie skarżyła się do niej na męża, tylko brat żalił się, że wnioskodawczyni nie zajmuje się domem.

Z uzupełniających wyjaśnień wnioskodawczyni i uczestnika wynika, że relacje między nimi obecnie się poprawiły. Wnioskodawczyni przyznała, że uczestnik od dwóch miesięcy nie spożywa alkoholu, zdarzało się, że krzyczał na nią z uwagi na nieugotowany obiad, natomiast ostatnia interwencja policji miała miejsce około 4-5 lat temu.

W ocenie Sądu Okręgowego, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, nie uzasadnia przyjęcia, że wystąpiły przesłanki z art.11a ustawy 29 lipca 2005r. r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U.Nr 180, poz. 1493ze zm.).

Zgodnie z jego treścią, jeżeli członek rodziny wspólnie zajmujący mieszkanie, swoim zachowaniem polegającym na stosowaniu przemocy w rodzinie czyni szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie, osoba dotknięta przemocą może żądać, aby sąd zobowiązał go do opuszczenia mieszkania.

Definicja przemocy zawarta jest w art.2 pkt. w/w ustawy i w myśl tego przepisu, przez przemoc w rodzinie należy rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób wymienionych w pkt 1, szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

Przekładając powyższe regulacje na stan faktyczny niniejszej sprawy, należy stwierdzić, że na wnioskodawczyni spoczywał procesowy ciężar wykazania, że uczestnik aktualnie dopuszcza się wobec niej i rodziny przemocy w znaczeniu zdefiniowanym w art. 2 pkt. 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. W ocenie Sądu Okręgowego temu obowiązkowi procesowemu wnioskodawczyni nie uczyniła zadość. Dowody potwierdzające ewentualne znęcanie się uczestnika nad wnioskodawczynią i jej ojcem (zeznania D. P. o przyduszeniu ojca wnioskodawczyni, popchnięciu jej przez uczestnika) dotyczą okresu sprzed kilku lat, przed datą złożenia wniosku w niniejszej sprawie i jako takie

nie mogą stanowić dowodu stosowania przez uczestnika przemocy w chwili obecnej. Wskazać należy, że art.11 a w/w ustawy z założenia ma chronić domowników przed aktami przemocy polegającymi na umyślnych działaniach lub zaniechaniach wywołujących cierpienia fizyczne i psychiczne i które to akty przemocy czynią szczególnie uciążliwym wspólne zamieszkiwanie. Zaistnienie takich okoliczności nie zostało obecnie wykazane. Zarzuty wnioskodawczyni wobec uczestnika nie znalazły potwierdzenia również w piśmie z Komendy Policji, z którego wynika, że w 2013r. nie odnotowano żadnej interwencji z udziałem stron (k.20), także sama wnioskodawczyni wskazała, że ostaną interwencja miała miejsce około 4-5 lat temu. Niewątpliwie małżonkowie są skonfliktowani i dochodzi między nimi do kłótni, nie są to jednak takie zachowania uczestnika, którym można przypisać stosowanie przemocy wobec uczestniczki, czy też rodziny. Rozwiązania problemów winni poszukiwać na drodze terapii, mediacji itp.

Podkreślenia wymaga, iż art.11a w/w ustawy jest przepisem szczególnym i jako taki nie może być interpretowany rozszerzająco. Przedmiotowy przepis nie może być stosowany w każdej sytuacji istnienia konfliktu pomiędzy małżonkami, a jedynie w sytuacji stosowania przemocy przez jednego z domowników nad innym i istnienia wyraźnej relacji – sprawca przemocy i ofiara. W niniejszej sprawie brak dowodów na to, aby uczestnik swoim umyślnym działaniem lub zachowaniem był aktualnie sprawcą przemocy wobec wnioskodawczyni lub członków rodziny.

Podsumowując należy stwierdzić, że ocena prawna wniosku dokonana przez Sąd I instancji jest wadliwa i zachodzą podstawy do oddalenia wniosku.

W świetle przedstawionych okoliczności zarzuty apelacji okazały się uzasadnione, co skutkowało zmianą zaskarżonego postanowienia w punkcie pierwszym (pkt I) i oddaleniem wniosku B. Ł. (1).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art.386 §1 k.p.c. w zw. z art.13 §2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO T.Strojnowska SSO C.Klepacz SSO B.Dziewięcka